

16478/2018

V návaznosti na skutečnost, že Městská část Praha I podala prostřednictvím svého starosty podnět k přezkoumání rozhodnutí magistrátu čj. MHMP 1452669/2016 ze dne 25. 8. 2016, o zrušení rozhodnutí ÚMCP1, č.j. UMCP1 148308/2015, žádám o poskytnutí kopie shora uvedeného podnětu (jedná se o řízení - dům čp. 136, ul. Pod Bruskou, Praha 1).

Odpověď:

Na základě Vaší žádosti Vám v příloze zasíláme kopii požadovaného dokumentu.

MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 1

Ing. Oldřich Lomecký

starosta městské části

Ministerstvo pro místní rozvoj
Staroměstské náměstí 6
110 15 Praha 1

Ministerstvo pro místní rozvoj
Čj. MMR-35632/2017
Listu 3
Příloh 2
Složek
Svazku
18.8.2017 10:21:0db 83 OUSS

V Praze 16. srpna 2017
Čj: UMCP1 137844/2017
Zn: STA 80/2017

Věc: Podnět k provedení přezkumného řízení

Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavebního řádu (dále též jen „MHMP“), vydal dne 25.8.2016 rozhodnutí sp. zn. S-MHMP 983498/2016/STR, č.j. MHMP 1452669/2016 (dále též jen „Rozhodnutí“), kterým zrušil rozhodnutí Úřadu městské části Praha 1, odboru výstavby č.j. UMCP1 148308/2015, sp.zn. S UMCP1/13014/2015-VÝS-Bu-3/136 ze dne 29.9.2015 a předmětné řízení zastavil.

Z důvodů dále uvedených máme za to, že lze důvodně pochybovat o tom, že Rozhodnutí MHMP je v souladu s právními předpisy a proto navrhuje, aby Ministerstvo pro místní rozvoj, jakožto správní orgán nadřazený správnímu orgánu, který Rozhodnutí vydal, zahájil z moci úřední přezkumné řízení ve smyslu ustanovení § 94 a násl. správního řádu a Rozhodnutí zrušil.

Úřad městské části Praha 1, odbor výstavby (dále též jen „stavební úřad“), se dlouhodobě potýká s žádostmi orgánů státní památkové péče a podněty vlastníků nemovitostí sousedících s pozemkem parc. č. 672 v k.ú. Malá Strana, jehož součástí je dům čp. 136, které upozorňují na to, že na předmětném domě probíhají rozsáhlé, zřejmě nepovolené stavební práce. Situace je o to vážnější, že stavba čp. 136 na pozemku parc. č. 672 v k.ú. Malá Strana je kulturní památkou „Dům U Krásných“ zapsaná v Ústředním seznamu kulturních památek pod R. č. Ú.s. 40831/1-1709, která je od roku 1993 prohlášena za památku světového kulturního dědictví UNESCO, a která se nachází v památkové rezervaci hlavního města Prahy.

Stavební úřad vydal dne 29.9.2015 výše uvedené rozhodnutí č.j. UMCP1 148308/2015, sp.zn. S UMCP1/13014/2015-VÝS-Bu-3/136, kterým nařídil spoluvlastníkům stavby, zastavit všechny stavební práce na předmětné kulturní památce, neboť bylo zjištěno, že na objektu jsou prováděny rozsáhlé nepovolené stavební práce, mimo jiné došlo k zásahu do nosné konstrukce objektu, došlo k odtěžování skalního masivu, jež tvoří podloží objektu, v rámci rekonstrukce stavby jsou používány nevhodné materiály s ohledem na ochranu stavby, jakožto kulturní památky a nebylo vyhověno předchozí výzvě stavebního úřadu k zastavení těchto stavebních prací. Spoluvlastníci stavby se proti tomuto rozhodnutí stavebního úřadu odvolali a MHMP v odvolacím řízení rozhodnutí zrušil a řízení zastavil.

Nezákonost Rozhodnutí MHMP

Předně je třeba uvést, že v přezkumném řízení správní orgány ex officio přezkoumávají správní rozhodnutí v případech, kdy lze důvodně pochybovat o tom, zda je předmětné správní rozhodnutí v souladu s právními předpisy – a to jak hmotněprávními, tak i procesně-právními.

Důvodem, pro který MHMP zrušil předmětné rozhodnutí stavebního úřadu, je způsob provedení kontrolní prohlídky stavebního úřadu dne 20.8.2015, s tím, že důkazy, které byly podkladem pro vydání rozhodnutí, byly údajně získány v rozporu se zákonem (bližší viz poslední odstavec na str. 4 a násl. Rozhodnutí MHMP). Konkrétně se má jednat o fotografie a zjištění pořízená uvnitř stavby.

Městská část Praha 1

Vodičkova 18, CZ-115 68 Praha 1

tel. +420 221 097 222

oldrich.lomecky@mchp1.cz www.mchp1.cz

Samotné odvolací řízení je však stíženou celou řadou konfliktů s právními předpisy. MHMP postupoval v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů, když zejména nedbal, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem, aby odpovídalo okolnostem daného případu (srov. ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu, v platném znění), postupoval v rozporu se zásadou tzv. materiální pravdy, když nezjišťoval stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti (srov. ustanovení § 3 správního řádu, v platném znění) a dále zcela rezignoval na vzájemnou spolupráci správních orgánů ve smyslu ustanovení § 8 odst. 2 správního řádu, v platném znění. Je třeba zdůraznit, že zásady správního procesu nejsou pouze bezobsažnou nezávaznou deklarací, ale naopak pevnou součástí právního řádu. Nerespektování či obcházení těchto zásad nemusí vyústit „pouze“ v přijetí věcně nesprávného rozhodnutí, ale vždy má též za následek jeho nezákonnost.

MHMP v odůvodnění Rozhodnutí uvádí, že pochybení stavebního úřadu spočívá v tom, spoluvlastníky stavby nevyzval k účasti ke kontrolní prohlídce, a dále, že prohlídka byla provedena „bez přítomnosti a bez souhlasu“ spoluvlastníků stavby, čímž jim mělo být, dle MHMP, znemožněno vyjádřit se ke skutkovým zjištěním.

Stavební zákon obsahuje úpravu kontrolní prohlídky v § 133 stavebního zákona, vstup na cizí pozemky a stavby je řešen v § 172 stavebního zákona. **V žádném případě však není pro provedení kontrolní prohlídky vyžadován souhlas vlastníků pozemků či staveb.** Takový závěr by se ostatně zcela míjel s podstatou kontrolní činnosti stavebních úřadů. **MHMP tak evidentně nesprávně aplikoval předmětná ustanovení stavebního zákona,** která hovoří nikoliv o souhlasu, ale o vědomosti vlastníků s provedením kontrolní prohlídky, resp. vstupu na pozemek či stavbu. Pro informování vlastníků nejsou zákonem stanoveny žádné formální ani obsahové požadavky. Účelem informování je pak především seznámit vlastníky s důvodem kontrolní prohlídky. O důvodech pro provedení kontrolní prohlídky však spoluvlastníci stavby zcela nepochybně věděli, když k účasti na kontrolní prohlídce byli před jejím provedením opakovaně vyzýváni. Jak vyplývá z předmětného správního spisu, vlastník stavby byl o provedení kontrolní prohlídky, resp. o vstupu do stavby okamžitě vyrozuměn telefonicky prostřednictvím pověřené úřední osoby stavebního úřadu a ke skutkovým zjištěním se v řízení mohl vyjadřovat a také se vyjádřil. V této věci nelze uvažovat ani o tom, že zde nebyl dán souhlas uživatele se vstupem do obydlí ve smyslu § 172 odst. 3 stavebního zákona, v platném znění, neboť řešená stavba, resp. její část, ve které proběhla kontrolní prohlídka, zcela prokazatelně jako obydlí nesloužila.

Dále nelze přehlížet, že v případech akutního ohrožení některých právem chráněných zájmů musí být postavení orgánů veřejné moci v jistém směru posíleno a se zřetelem k účinnosti ochrany jim musí být umožněno bezprostředně reagovat na hrozící nebezpečí. Konkrétní případy z nedávané minulosti svědčí o tom, že dozorovou funkci stavebních úřadů není možné zlehčovat a spoléhat na to, že vlastník stavby, projektant či stavbyvedoucí, vždy zajistí, že stavba bude prováděna v souladu s vydaným povolením či ohlášením a regulativy stavebního zákona a souvisejících právních předpisů (viz tragický případ zříceného domu v Soukenické ulici v Praze z roku 2009). Zvláště u případů jako tento, kdy, jak bylo uvedeno shora, dochází zcela evidentně k rozsáhlým nepovoleným zásahům do nosné konstrukce stavby, která je nadto kulturní památkou, není možné rozhodovat čistě formalisticky a bez ohledu na hrozící nenávratnou újmu. MHMP však bez jakéhokoliv odůvodnění uzavřel, že k žádnému takovému ohrožení zde nedochází. Tento závěr MHMP učinil bez jakéhokoliv dalšího dokazování přesto, že stavební úřad prostřednictvím oprávněné úřední osoby shledal pravý opak a dospěl k tomu, že stavba může svým technickým stavem bezprostředně ohrožovat život či zdraví nejen dělníků pracujících uvnitř stavby, ale i třetích osob pohybujících se na přilehlém veřejném prostranství.

MHMP v odůvodnění Rozhodnutí uvedl, že zjištění, která pracovníci stavebního úřadu provedli a zaznamenali do protokolu, včetně fotodokumentace, jsou důkazy, které nebyly pořízeny v souladu se zákonem, a jako podklady pro výzvu stavebního úřadu k zastavení prací, a následné rozhodnutí, kterým bylo nařízeno zastavení stavebních prací, jsou nepoužitelné a nelze k nim přihlížet. MHMP však postupoval nezákonně, když nespecifikoval, která konkrétní zjištění jsou nepoužitelná, a která naopak použita být mohou. Část důkazů, jež jsou obsahem správního spisu, totiž nijak nesouvisí s provedením kontrolní prohlídky uvnitř stavby, a při jejich pořizování tak nemohlo dojít k porušení ustanovení stavebního zákona, na která upozorňuje MHMP.

Nezákonnost Rozhodnutí MHMP tak spočívá jak v porušení procesních pravidel při jeho vydání tak v porušení hmotného práva. MHMP nesprávně aplikoval ustanovení správního řádu i stavebního zákona, v platném znění. Deklarovaným důvodem pro zrušení rozhodnutí stavebního úřadu měl být způsob provedení kontrolní prohlídky s tím, že důkazy, které měly být podkladem pro vydání rozhodnutí stavebního úřadu, byly získány v rozporu se zákonem. Přitom však MHMP nevzal v úvahu ostatní důkazy, které jsou obsahem správního spisu, dokazování nijak

nedoplnil a nechal v úvahu okolnostem daného případu. V postupu MHMP lze spatřovat přepjatý formalismus, kdy přijatým řešením bylo zcela rezignováno na smysl a účelu stavebního dozoru a ochrany veřejných zájmů.

Pro dokreslení situace uvádíme, že aktivity vlastníků předmětné kulturní památky se neomezují pouze na soustavné a dlouhodobé porušování povinností vlastníka stavby a kulturní památky ve smyslu příslušných ustanovení stavebního zákona a zákona o státní památkové péči, kterému MHMP svým Rozhodnutím de facto poskytl právní oporu, ale dále zcela systematicky zatěžují stavební úřad desítkami až stovkami šikanozních žádostí ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím. Rozhodnutí MHMP pak vlastníci využili k tomu, aby prostřednictvím Ministerstva pro místní rozvoj požadovali náhradu údajné škody ve výši bez mála 600.000,- Kč (č.j. MMR-54518/2016-83/806/2017).

Ze všech shora uvedených důvodů navrhuje, aby Ministerstvo pro místní rozvoj, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který Rozhodnutí vydal, zahájil z moci úřední přezkumné řízení ve smyslu ustanovení § 94 a násl. správního řádu a Rozhodnutí zrušil. Vzhledem ke 12 měsíční objektivní lhůtě, ve které zle vydat usnesení o zahájení přezkumného řízení dále zdvořile žádáme o přednostní vyřízení tohoto podnětu.

S pozdravem

Ing. Oldřich Lomecký
starosta Městské části Praha

Přílohy:

Rozhodnutí magistrátu hl. města Prahy, odboru stavebního řádu, sp. zn. S-MHMP 983498/2016/STR, č.j. MHMP 1452669/2016 ze dne 25.8.2016

Rozhodnutí Úřadu městské části Praha I, odboru výstavby č.j. UMCP1 148308/2015, sp.zn. S UMCP1/13014/2015-VÝS-Bu-3/136 ze dne 29.9.2015